

1901-03-16

SENDER

Olivia Holm-Møller

RECIPIENT

Elise Konstantin-Hansen

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Dansk

Date explanation:

Datering i brev

Sender's location:

København

Recipient's location:

Ågård

Mentioned people:

Valdemar Brückner

Signe Konstantin-Hansen

Thora Konstantin-Hansen

Emilie Mundt og Marie Luplaus

Tegneskole

Archive:

Holstebro Kunstmuseum

TRANSCRIPTION

Søndermarksvej 1 d. 16 Marts 1901

Kære Elise! Ja, der er ogsaa noget Vrøvl med mig, men saa fik jeg da Brev. Hjærtelig Tak for dem begge! Jeg blev saa forfærdelig glad for det første, ja ogsaa for det sidste, men nu er jeg nær ved at tro, at jeg mere trænger til en god Dragt Prygl i Stedet for Venlighed, jeg mener saadan rigtig Prygl, med en Pisk på den bare Ryg, saa længe til Huden gik af og de blodige Kødtrævler hang i Piskesnoren – saadan rigtig at det gjorde ondt – saadan som de fromme Munke i gamle Dage, da de piskede sig selv, eller som – det er vist bedre – som Kong Ella, der fik en Ørn skaaret ud i sin Ryg (var det ikke saadan?) ja, for det skal jo da helst være andre, som gør det, saa jeg rigtig kan faa Lyst at hævne mig. Jeg tror virkelig det var sundt at føle saadan svidende Smærte engang imellem, det var vist forfærdelig sundt. Jeg ønsker, jeg bare var tre Aar og saa kunde blive rigtig strængt opdraget, saa strængt, at Prygl hørte med til det daglige brød, det gav vist mere Kraft baade legemlig og sjælelig, tror du ikke? Det er mig ikke muligt at faa Tankerne bort fra, hvor rart det vilde være, bare det ikke blir en fiks Ide, saa jeg bliver gal af det for saa blir det vel "Pryglevanvid", og det vilde sikkert gaa ud over mine Medmennesker. Saa faar de rigtignok, hvad jeg ønsker mig. Nej, jeg er ikke gal endnu. Fornuften er bare "fløjten". Paa Tegneskolen siger de, jeg er den største Idealist, det er en grinagtig Idealisme og bare Tegn paa, hvor sørgeligt det staar til i det hele taget. Jeg skulde ikke skrevet i Dag, men jeg lovede Thora og Signe at bede dig straks skrive bestemt, hvornaar du kommer, da Signes Paaskeplaner jo skal indrettes derefter. Det Brev, du fik sidst fra mig, var virkelig meget pænt og roligt, kun var det, som du tænkte, en stor Dumhed, derfor vilde jeg have det tilbage igen, og dette blir, under de nuværende Forhold, en endnu større Dumhed.

Hvor blev jeg da glad for dit Brev - dit første Brev-
saa forfærdelig glad. Jeg tror, jeg er forelsket i dig.
Bare du vidste, hvor meget jeg ser op til dig, men det
ved du slet ikke. Jeg glæder mig saa meget til
du kommer herover, men når du ser mig, maa du
aldrig tænke paa, hvad jeg har skrevet.

Jeg skal se at blive lidt rar til den Tid – og lidt
Flittig, for i denne Tid kan jeg ikke tegne, er
det ikke usselt, for en Smule Hovedpines Skyld,
ja, jeg har lidt Hovedpine, det er vist baade Aarsag til
og Følge af, at jeg ikke kan tegne – eller ogsaa
Tegningen Aarsag og Følge af Hovedpinen – som du
selv vil.

Det er et meget underligt Brev. Jeg tror, jeg holder op nu.
Det er alt sammen om mig selv, og saa synes jeg endda,
jeg hele Tiden har tænkt paa Jer derovre. Godt, at jeg
ikke skrev om Jer, for mit Humør er ikke til at
skrive om noget saa rart og elskeligt som Jer I kære
kære Aagaard-Mennesker.

Det er slet ikke "rent galt fat med mig", jeg blir snart lidt
fornuftig igen, Kære Elise. Og jeg har jo Thora og Signe.
Kærlig Hilsen til Brücker og dig!

Din heng. Livia.

Nej, jeg drikker ikke Spiritus, det smager mig saa
ækelt, ellers tror jeg, det er et godt Middel mod
Hovedpine, og jeg kan godt forstaa dem som bruger
det. For mig dur det ikke.

Det er ogsaa for dyrt.

Grindmarksvej 1 d. 16 Marts 1901.

Kære Helen! Ja, det er ogsaa noget Vovet
 med mig, men saa fik jeg da Børn. Hjælp Tak
 for dem begge! Jeg blev saa forfærdeligt glad for
 det første, ja ogsaa for det sidste, men nu er
 jeg nok ved at se, at jeg ogsaa længe vil en god
 Drage! Pyg! Istedet for Værlighed, jeg mener
 saadan rigtig Pyg, med en Pisk paa den borte
 Pyg, saa længe til Skindet gik af og de blodige
 Blodbrædder hang i Piskesnoeren - saadan rigtig
 at det gjorde ondt - saadan som de fromme
 Munkes i gamle Dage, da de piskede sig selv, eller
 som - det er vist bedre - som Kongella, der fik
 en Pisk skævt ud i sin Pyg (var det ikke saadan?)
 ja, for det skal jo da helst være ander, som gør det,
 saa jeg rigtig kan faa Lyst at have mig.
 Jeg tror virkelig det var sundt at få saadan svindende
 smerte uagøet imellem, det var vist forfærdelig sundt.

Jeg ønsker jeg bare en her der og saa kunde blive
mig; stude og opdragelse, saa stude og at Pige
kunde med det daglige Bred, det gaar vist over
Kraft baade legemlig og sjælelig, hvor den ikke?
Det er mig ikke muligt af saa lækert for mig, hvor
vort det vilde være, hvor det ikke blev en fiktiv Væ-
sen, jeg blev gal af det, for saa blev det vel Pygmalion,
og det vilde vistnok gaa ud over min Medlemmer.
Saa far de sig selv, hvad de ønsker mig - -

Nej, jeg er ikke gal endnu, Formidleren er bare
"fløjten". Paa Signaturbelen siger de, det er den største
Skælsel, det er en grum og Skælsel og den Signatur,
hvor sigende, det staaer her i det hele laget.

Jeg skulde ikke skænd i Dag, men jeg havde ikke
og Signatur al den der skænd borte, hvor man den
kommer, de Signatur Paaskjælvne jeg skal indstille
derfor. Det Bort, den fiktiv sigende, hvor vistnok
mangel pænt og rigtig, kun en det, som den lækre,
en stor Drenghed, derfor vilde jeg have det vilde
jeg, og det vilde blive, under de mestende forhold, en

uden stor Drenghed.

Hvor blev jeg da glad for det Bort - det første Bort -
saa forfærdelig glad. Jeg tror, jeg er forfærdelig i det.
Bort den vilde, hvor meget jeg er op til det, men det
med den det ikke. Jeg glæder mig saa meget til
den kære Bort, men når du ser mig, men den
aldrig lækre pænt, hvad jeg har skænd.

Jeg skal se at blive lidt mere til den Tid - og lidt
fløjten, for i den Tid kan jeg ikke ligue, og
det ikke usædvanlig, for en Smule Nordpium Skide,
jeg har lidt Nordpium, det er vist baade skæg og
og følge af, at jeg ikke kan ligue - eller ogsaa
liger jeg skæg og følge af Nordpium - som den
selv vil.

Det er en meget uendelig Bort. Jeg tror, jeg holder op en.
Det er all sammen om mig selv, og saa synes jeg, under,
jeg hele tiden har læst paa det over. Godt, at jeg
ikke skænd mig for, for end Menig er ikke til at
skænd mig meget saa vist og skælsel som for I har
komme Skælsel-Mensker.

Det er det ikke, men gale for med mig, jeg blev vistnok lidt
formidler igen, hvor blev. Og jeg har jo Bort og Signatur.

Kerly Vitsen til Brøderne og di!

Din heng. Lina.

Nu, is drøket ikke Spiritus, det smager mig saa
skelt, eller har is, det er et godt middel mod
Koldpine, og is kan godt forstaa, der som bruger
det. for mig dør det ikke.

Det er ogsaa for digt.